

C k o n t r a

3 / 2000

Edgar Meyer ja Bachin soolosellosarjat

Oopperassa armotonta lentosotaa

Haastattelussa Julius Pyrhönen
Piazzola -kisan voittaneesta Novjarosta

Kuulumisia Bassissimo 2000 -kisoista

Basistien esittely -sarjan avaus

Syyskokouksen kutsu

Tarun palsta

Puheenjohtajan palsta

Kontra

Suomen kontrabassoklubi Ry:n jäsenlehti

17. vuosikerta

Päätoimittaja: Anna Rinta-Rahko

Toimituskunta: Miika Asunta
Sami Koivukangas
Mikko Kujanpää

Taitto: Mikko Kujanpää

Kopiointi ja jakelu: Reijo Jukarainen
Kerasivu Oy
p. 09-2948383

ISSN 0780-5519

SUOMEN KONTABASSOKLUBI RY.

Perustettu vuonna 1976

Hallitus:

pj Miika Asunta 040-547 7842
vpj Jani Pensola 050-541 9060
siht. Petri Ainali 040-7290079

Jäsenet

Antti Heroja 040-739 6000
Tuure Koski 040-551 5311
Anna Rinta-Rahko 050-587 3010

Taloudenhoitaja

Sami Koivukangas 050-346 7608

Markkinointivastaava

Timo Kotilainen 040-513 8555

Sisältö:

Pääkirjoitus	3
Tangoyhtye Novjaro	4
Syyskokouksen kutsu.	5
Edgar Meyerin uusi Bach -levy	6
Tarun palsta.	8
Basistien esittelyssä vuorossa Ari Mansala ...	10
Sekalaista.	11
Tarinoita Tanskasta - Bassissimo 2000	12
Armotonta lentosotaa oopperassa	13
Puheenjohtajan palsta	14

Kontra-C on Suomen kontrabassoklubin jäsenlehti, johon jokainen jäsen voi lähettää myös omia artikkeleitaan julkaistavaksi. Jutut toimitetaan toimitukseen joko sähköpostitse, tai Microsoft Word -tekstiedostona. Myös konekirjoitusliuskat ja selvät käsinkirjoitetut artikkelit otetaan vastaan.

Pääkirjoitus

Ulkona vihmoo hyytävä räntäsade ja takapihan puut roikottavat alakuloisina lehdettömiä oksiaan. Aurinkoa voi nähdä vain kesäisissä lomakuvissa, joissa ihmiset hymyilevät näyttäen tarmokkailta shortseissaan. Hätä ei silti ole tämän näköinen, Sisäistä auringonpaisteesta voi nauttia näin marraskuussakin!

Muutama viikko sitten katselin lavalla miestä, joka kertoi rakkaudestaan ja vihastaan kontrabassoa kohtaan. "Teatteri Avoimissa Ovissa" vieraili dresdeniläisen Teaterhahnin esitys Patric Susskindin monologi näytelmästä "Der Kontrabass". Esitys oli kaikinpuolin loistava ja yleisö innoissaan. "Kontrabasso on yhtä aikaa syvän surullinen ja kuoliaaksi naurattava", totesi ohjelmalehtinenkin. Lavalla ovat vain mies ja basso, vastaanäyttelijänä toimii yleisö. Näytelmän basisti on virkamiesmuusikko, joka räpiköi omassa keskinkertaisuudessaan. Elämä pyörii kontrabasson ympärillä, niin paljon kun hän haluaisikin eroon koko rotiskosta. Viha-rakkaussuhde on traaginen, mutta ironiset piirteet naurattavat yleisöä. Mistä lie Susskind saanut idean kirjoittaa esikoisteoksensa kontrabasistista, ehkäpä näytelmän hahmolla on esikuvansa.

"Es gibt Orchester ohne erste Geige, ohne Bläser, ohne Pauken und Trompeten, ohne alles. Aber nicht ohne Bass."
Basistilta vaaditaankin pientä itseironiaa, emmehän ole samanlaista sakkia kuin esimerkiksi omituiset laulajat tai vinguttavat viulistit. Basistit ovat mukavia!

Nyt on mahdollista todistaa muille että bassolla voi myös soittaa yhtä hyvin kuin millä tahansa soittopelillä. Kontrabasisti Edgar Meyerin uuden Bach-levyn kehtaa kuunteluttaa vaikka ykkösviulistilla tai vaikkapa epäilevällä anopilla. Levyssä on lämmikettä syysmyrskyjen varalle. Lukuvuoden edetessä ajankohtaisaiheeksi muodostuu taas Sibelius-Akatemian basso-opetuksen järjestely. Jorma Katrama jää kesän tullen eläkkeelle opetustehtävistä ja Juha Pesonen luopuu vuodenvaihteessa pedagogiikkaopetuksesta. Nyt tehtävillä päätöksillä on kauaskantoiset vaikutukset, onhan kyseessä maamme musiikkiyliopisto. Päätöksenteko vain etenee byrokratian rattaissa tuskallisen hitaasti ja monimutkaisesti, niin että opiskelijapolo hämmentyy täysin. Kaikesta huolimatta uskokaa tulevaan auringonpaisteeseen ja varokaa vaanivia syysflunssia!

Anna Rinta-Rahko

TANGOKUNINKAALLISET

Astor Piazzollan musiikkia soittava 'Novjaro' -yhtye tuli tutuksi vuonna 1997, jolloin he suoriutuivat Pohjolan kyky -kilpailun Suomen finaaliin. Viime kesänä kvintetti meni ja voitti kansainvälisen 'Premio internazionale Astor Piazzolla' -kilpailun Italiassa. Haastattelin lyhykäisestään yhtyeen kontrabasistia, Julius Pyrhöstä.

Kokoonpanossa soittavat Juliuksen lisäksi Johanna Juhola (hanuri), Noa Nakai (viulu), Erno Eklund (kitara) sekä Arttu Kataja (piano). Yhtye muotoutui pikkuhiljaa Sibeliuksen lukiossa ja on soittanut nykyisessä kokoonpanossaan kolme vuotta. Yhtä lukuunottamatta he kaikki opiskelevat Sibelius-Akatemiassa, kuka milläkin osastolla. Monimuotoinen musiikillisuus on yhtyeen voimavara. Toista vuotta solistisella osastolla opiskeleva Julius Pyrhönen ei tuntenut juuri lainkaan Piazzollan musiikkia kun hänet pyydettiin mukaan yhtyeeseen. Levyjä kuuntelemalla avautui tangon maailma, erityisen tärkeäksi Julius mainitsee maestron oman kvintetin äänitykset.

- Soitamme juuri kvintetille sävellettyjä kappaleita. Nuottimateriaaleissa on paljon virheitä, joten levyjen kuuntelu on siksikin olennaista", Julius sanoo. Kappaleet harjoitellaan uloskirjoitetuista stemmoista, mutta keikoilla soitetaan ulkoa. "Silti esityksessä ei voi ottaa suuria vapauksia, Johannalla on hanurisooloissaan vähän vapaammat kädet."

Bassostemma on säestävä, usein pianon vasenta kättä tuplaava. Poikkeuksena on "Contrabajissimo" -kappale, jossa basso on solistin asemassa. Kontrabasso luo yhtyeeseen soundia, vaikka soitetaan Piazzollaa sähköbassollakin. "Novjaro" -kvintetissä taas bandoneon on korvattu hanurilla.

Heinäkuinen kilpailumatka Italiaan oli kokemus jo pelkän matkustamisen kannalta. "Matkanteko oli puolet urakan vaatavuudesta", myöntää Julius. Kilpailulla on hienoinen suomalaisvire historiassaan, sillä ensimmäisen järjestetyn mittelön voitti niin ikään suomalainen In time -kvintetti. Julius arvelee, että Novjaro erottui edukseen soittamalla ulkoa ja käyttämällä esityksessään rohkeasti eri sävyjä ja nyansseja. Liekö juuri tämä taiteellinen heittäytyminen nostanut yhtyeen mm. ruotsalaisten kilpakumppanien yli.

Astor Piazzollan musiikki on viime aikoina kokenut uuden kultakauden, Suomessakin se on haastanut perinteisen humppatangon. Julius Pyrhöstä viehättää Piazzollan musiikissa juuri sen omalaatuinen syke ja alkuvoimaisuus. Rosoisuus ja herkkyyys yhdistyvät mestarin tuotannossa kiehtovalla tavalla.

Novjaro esiintyy Kanneltalossa, Helsingissä, 7. helmikuuta.

Novjaron kotisivut: webusers.siba.fi/novjaro

Anna Rinta-Rahko

Suomen kontrabassoklubi ry.

Sääntömääräinen syyskokous

lauantaina 25.11.2000 kello 18.00

Sibelius-Akatemia, Wegelius-Sali, Töölönkatu 28, Helsinki

Esillä sääntöjen määräämät asiat:

- toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2001
- valitaan hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja sekä kaksi jäsentä erovuoroisten tilalle
- valitaan kaksi tilintarkastajaa ja varatilintarkastajaa

Hallitus

MUSIIKKIA BASSOLLA

EDGAR MEYER JA BACHIN SOOLOSELLOSARJAT

Hieraisin silmiäni luettuani Helsingin Sanomista että kontrabasisti on uskaltanut levyttämään Bachin soolosellosarjoja. Mieleeni hiipi heti epäily: ei kai tämä taas ole yksi basistin suorittama musiikillinen murha, joita toisinaan teosten teknisten vaatimusten varjolla tehdään. Hesarin levyarvostelija vaikuuti epäilyttävän suopealta. Voiko kukaan kukaan muu kuin kontrabasisti pitää kontrabassolevystä? Asiasta piti ottaa heti selvä.

Laajasta valikoimastaan tunnetusta "Fuga" -levyliikkeestähän tuo uutuuslevy löytyi, ei suinkaan basso-osastolta vaan Bach-levyjen joukosta. Tällä Sony'n Classicalin julkaisemalla levyllä amerikkalaisbasisti Edgar Meyer soittaa J.S. Bachin soolosellosarjoista numerot yksi, kaksi ja viisi. Äänitys on tehty kuluvan vuoden tammikuussa ja on omistettu Meyerin entisen opettajan, Stuart Sankeyn muistolle. Meyerin soitin on italialainen, florencelaisen Giovanni Batista Gabriellin rakentama kontrabasso vuodelta 1769. Esittelylehtinen kertoo taustoja tästä mielenkiintoisesta levystä. Bachin musiikki on universaalia, se sopii lähes jokaiselle soittimelle. Bachin teoksissa musiikki puhuttelee niin vahvasti että se jättää varjoonsa soittimen erityispiirteet. "Soittimien sointiväristä tuli merkittävämpi tekijä myöhempien säveltäjien musiikissa", Meyer sanoo.

Bach teki itsekkin taidokkaita transkriptioita teoksistaan, esimerkiksi toisen viulukonserttonsa Bach kirjoitti myöhemmin cembalokonsertoksi. Kansiteksteissä Meyer kertoo myös henkilökohtaisesta suhteestaan soolosellosarjoihin. Hän muistelee hellästi näitä ensimmäisiä teknisiä harjoituksiaan. "Aloitin sellosarjojen soittamisen 12-vuotiaana", nyt 40-vuotias Meyer muistelee. "Laitoin metronomin nakuttamaan siten että 16 -osanuottia vastasi lukema 50 (hyvin hidas!) ja sitten lisäsin vauhtia, yhden metronomipykälän kerrallaan. Rakensin koko tekniikkani näitten kappaleitten pohjalta." Meyerin entinen opiskelutoveri, viulisti Joshua Bell muistelee Strad-lehdessä opiskeluaikoja: "Hän (Edgar Meyer) soitti Bachin sarjoja tavalla, josta jokainen sellisti olisi ollut ylpeä." Musiikillisesta monilahjakuudesta tunnetulle Meyerille Bach on musiikillinen kotipesä, johon ei koskaan kyllästy. "Olen luultavasti kuluttanut enemmän aikaa ja puhtia näihin sarjoihin kuin mihinkään muuhun. Bachin musiikki on ehdottoman keskeistä kaikelle mitäteen."

Näiden taustatietojen saattamana laitoin levyn soimaan. Täytyy tunnustaa että lumouduin täysin, havahduin vasta kun levy lakkasi pyörimistä. Edgar Meyerin tulkinnat Bachin sellosarjoista ovat koskettavinta bassonsoittoa jota olen koskaan kuullut. Hänen teknistä yliveritaisuuttaan ei voi selitellä pelkästään kärsivällisellä editoijalla, soiton puhtaus ja helppous ovat henkeäsalpaavia. Mutta niihin ei oikeastaan kiinnitä huomiota, ne ovat täysin epäolleetellisia seikkoja sillä Edgar Meyer soittaa Musiikkia. Hänen musisoinnissaan on sellaista sisäistä rytmiä ja sykettä että se imaisee kuulijan mukaansa. Hän ei ylidramatisoi, paisuttele tai hehkuttale vibratolla, vaan antaa musiikin puhua niinkuin se on kirjoitettu. Jokaisella osalla on oma karaktääriinsä, mutta sarjat hahmottuvat silti kokonaisuuksina. Meyerin soitto tuo mieleen laulun, ihmisäänen notkean ilmaisuvoiman. Välillä Meyer yltyy hurjaksi ilman että soitto kuullostaisi tukahdetetulta. Edgar Meyer käyttää yllättäviä sointivärejä saaden lopputuloksen silti kuulostamaan luonnoliselta. Äänessä on ydintä pehmeissäkin kuiskauksissa. Mielestäni levyn yksi koskettavimmista hetkistä on vitossarjan sarabande, joka virtaa pakahduttavana kaipauksena basson läpi. Meyer soittaa paljon kaksoisääniä ja sointuja, jotka soivat puhtaina ja mehevinä. Meyerin bassonsoitossa on samaa resonanssia kuin parhaimmilla barokkisoittajilla, kevyttä voimaa. Levyä kuunnellessa tuntee yhtä aikaa iloa ja surua. Se on paljon.

Edgar Meyer

- syntynyt v. 1960 (Tulsa, Oklahoma)
- aloittanut bassonsoiton 4-vuotiaana isänsä opastuksella, myöhemmin opettajana mm. Stuart Sankey
- opiskellut mm. Indiana School of Musicissa
- instrumenttina Giovanni Batista Gabrielli, Florence, Italia, 1769
- laaja-alainen muusikko, klassisen koulutuksen saaneena myös ilmiömäinen bluegrass -muusikko
- poimintoja levytyksistä:

Unfolding (MCA)
 Work in Progress (MCA)
 Skip, Hop & Wobble (SH 3817)
 Appalachian Waltz (Sony Classical)
 Uncommon Ritual (Sony Classical)
 Short Trip Home (Sony Classical)
 Appalachian Journey (Sony Classical)
 Bachin soolosellosarjat (Sony Classical)

... sävellyksistä:

Amalgamations soolobassolle (~1985)
 3 jousitrio (1986-87)
 Kvintetti (konsertto) banjolle ja jousikvartetille
 D -duurikonsertto kontrabassolle (1993)
 Kvintetto jousille (2vl,vla,vc,cb) (1995)
 Kaksoiskonsertto sellolle ja kontrabassolle (1995)
 Konsertto viululle (1999)
 Trio klarinetille, sellolle ja kontrabassolle (2000)

... nettisivuista:

www.edgarmeyer.com
userweb.nashville.com/~wendell.norman/edgar.htm
www.bassfrontiers.com/articles/edgar
www.chambermusicsociety.org/bios/edgar.htm

Tarun palsta

Hei!

Syksyn kuluessa on varmaankin taas muutamissa kodeissa totuttauduttu elämään yhdessä uuden suuren soittimen kanssa. Kontrabasson pussiin laittaminen, sen kantaminen ja kuljettaminen autossa tai bussissa saattavat tuntua vaikealta. Alku se on aina hankalaa, mutta rohkeuttamalla se siitä! Basson kasittelemineen on tekniikkalaji, ja jo pienen harjoituksen jälkeen soitin solahtaa pussiinsa oikein päin heti ensiyrittämällä ilman hikeä ja kyyneleitä, ja oviaukoista ja portaikoista voi selvitä kolauttelematta soittimen kylkiä.

Miten sitten kannattaisi säilyttää kontrabassoa kotiloissa niin että se säilyisi ehjänä eikä olisi aina tiellä? Tätä kysyimme ulkomaita myöten tunnetulta basistilta ja saveltäjältä Teppo Hauta-aholta.

-Itse säilyttäisin bassoa tietenkin kaula ylöspäin, ja nurkassa niin että se katselee huoneeseen pain. Se on tosin helpompi asetella toisin päin, eli "naama" nurkkaan. Piikki ei luista lattialla, jos siinä on kuminen tulppa. (Paksu ja luistamaton mattokin pitää basson paikoillaan ja suojaa lattiaa reikiintymiseltä, toim. huom.) Aivan patterin viereen ei soitinta kuitenkaan pitäisi sijoittaa.

Syksy on ollut leuto, mutta entäpä lähestyvät pakkaskelit ja kuiva ilma-pitäisikö niihin jotenkin varautua?

-Vaneribassot eivät kummemmin hätkähdä talvellakaan, mutta kosteusmittari olisi hyvä olla soittimen läheisyydessä. Ilman suhteellinen kosteus saisi mielellään olla vähintään 40 %. Minulla on kotona ilmankostutin, jolla voin tarpeen vaatiessa korjata tilannetta. Toisaalta sisällä ei saa olla liian kosteaa, sillä suuret kosteusvaihtelut ovat pahasta. Avuksi on olemassa myös f-aukosta basson sisään laitettavia madonnäköisiä kostuttimia. Niitä voi ostaa tai tehdä itse poraamalla reikiä muoviletkun pätkään ja ja laittamalla täytteeksi vettä imevää sientä tai vaikka tiskirätti. Matokostutin ei saa olla liian märkä, ettei basson sisään tipu pisaroita.

Kontra-c-lehden tulevissa numeroissa aion paljastaa, kuinka basson kanssa voi matkustaa yleisillä kulkuneuvoilla ja kertoa erilaisista tyyleistä kantaa bassoa.

Hei siihen saakka!

Taru

Olipa kerran Kalle Basisti.

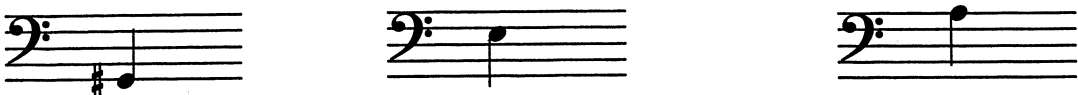
Arvaa, mitä hän halusi aina tehdä lomaillessaan
järvenrantamökillään?

Tunnista nuotit, niin tiedät!

P O K L L ,

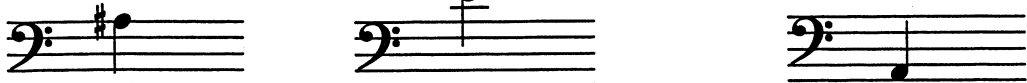
O N K L L ,

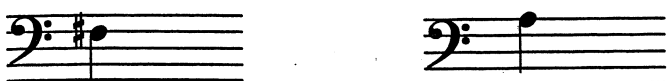
P T L L ,

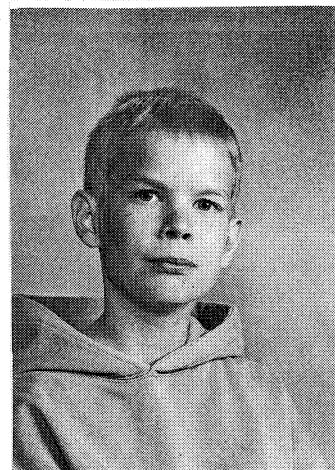
J A M T L L

.... U J

Tällä palstalla on aikomus esitellä basisteja (harrastelijoita, opiskelijoita, ammattilaisia) ympäri Suomen maan. Ensimmäisenä sarjamme aloittaa helsinkiläinen nuorimies Ari Mansala.

Moi!

Olen Ari Mansala, 13-vuotias poika Roihuvuoresta, rauhallisesta Helsingin kaupunginosasta. Käyn koulua Itäkeskuksen peruskoulussa seiskaluokalla. Basso olen soittanut kohta neljä vuotta. Musikaalinen urani alkoi pienenä: 3-vuotiaana kävin muskarissa ja pianoa aloin opiskelemaan yksityisopettajalta 6-vuotiaana. Bassonsoitto alkoi, kun musiikinope esitteli kontrabasson ja kertoi, että Sibiksessä etsittäisiin pedioppilaita. Ja minähän reippaana poikana ilmoittauduin vapaaehtoiseksi. Siitä se sitten lähti talvena -96 Sami Koivukankaan oppilaana.

Kahden vuoden pedioppilaana olon jälkeen olin aivan innostunut basson soitosta, joten soitin puoli vuotta Samin yksityisoppilaana. Sitten minua pyydettiin Keravan Musiikkiopiston nuorimpien "Trioli" orkesteriin, koska basisteista oli pulaa. Vähän aikaa soitettuani pääsin opistoon yllätys yllätys Sami Koivukankaan oppilaaksi. Siellä olen opiskellut nykypäiviin asti. Läpäisin 1/3 (teoria kurssi mukaan lukien) talvena -99 ja 2/3 olisi aikomus suorittaa tämän vuodenpuolella. Kesäleireillä olen käynyt Riihimäellä, Orivedellä sekä Tervolassa.

Vapaa-aikanani harrastan lukemista, tietokonetta sekä musiikin kuuntelua (klassinen, jazz, rap). Olen käynyt partiota, mutten enään.

FAKTAT:	
NIMI:	<i>Ari-Heikki Theodor Mansala</i>
SYNTYMÄAIKA:	<i>30.01.1987</i>
OPIKSELUPAIKKA:	<i>Keravan Musiikkiopisto</i>
TYÖPAIKKA:	<i>-</i>
BASSO:	<i>sdgdfh "Elaine"</i>
OSOITE:	<i>Untuvaisenkuja 4 B 40 00820 HKI</i>
PUHELINNUMERO:	<i>(09)-7276574 & 050-3647848</i>
E-MAIL:	<i>largo666@hotmail.com</i>

SEKALAISTA

.....

MYYDÄÄN

Tshekkiläinen 3/4 kontrabasso

Hp. 20.000,-

Sanni Haikarainen, puh. 040-7751885

OSTETAAN

Hyvä 3/4 -kontrabasso (nelikielinen) opiskelijalle

Saila, p. 040-7068574

Joitakin internet-bassolinkkejä:

<http://www.siba.fi/~masunta/Frames/kontrabassoklubi.html>

<http://www.isbworldoffice.com/>

<http://www.kolstein.com/>

<http://www.lemur-music.com/>

<http://www.liben.com/>

Kauppoja, maksaminen käy esimerkiksi VISA:lla:

Kolstein, New York <http://www.kolstein.com/>

Bassoja (huutokauppa!), jousia, tarvikkeita

Lemur <http://www.lemur-music.com/>

Nuotteja, tarvikkeita, kattava hartsivalikoima

Liben Publishers <http://www.liben.com/>

Nuotteja

Muuta:

International Society of Bassists, eli kansainvälinen klubi

<http://www.isbworldoffice.com/>

Ja meidän omat raakasivut löytyvät toistaiseksi osoitteesta

<http://www.siba.fi/~masunta/Frames/kontrabassoklubi.html>

TARIOITA TANSKASTA

Tanskalaiset basistit Mette Hanskov ja Bo Stief olivat jo pitemmän aikaa elätelleet toiveita, että heillä olisi mahdollisuus koota kaikenlaisia basisteja saman katon alle. Tämän ajatuksen pohjalta he rupesivat järjestämään suurta bassotapaamista ja tuloksena oli Bassissimo 2000.

Maanantai-aamuna 16. lokakuuta kaikki, joiden korviin Meten ja Bon kutsu oli kantautunut, kiiruhtivat Odensen konservatoriolle. Joukossa oli vasta-alkajia, opiskelijoita, ammattilaisia, amatöörejä, jazzareita, opettajia sekä niitä, jotka vain suuresti nauttivat kuunnellessaan jalon soittimemme sulosointuja. Ja kas kummaa: kaikki me mahduimme mainiosti neljän seinä sisälle ja vietimme yhdessä ikimuistaisen viikon.

Ohjelmaa oli paljon. Päivä alkoi aina yhteisellä lämmittelyllä. Joka aamu oli eri opettaja herättelemässä vielä unenpöpperöisiä basisteja. Opettajasta riippuen näissä yhteisissä aamutuokioissa joko syvennyttiin etsimään bassosta erilaisia ääniä, tai mietittiin, miten harjoittelu olisi viisainta aloittaa, tai käytiin läpi erilaisia lihasliikkeitä, joiden avulla käsien ja hartioiden voimat kohenevat ja basistin tuskat vähenevät.

Päivän kuluessa käytiin soittotunneilla ja soitettiin kvarteteissa ja seurattiin myös toisten soittotunteja sekä mestarikursseja. Iltapäivällä kokoonnuimme kaikki taas saliin ja siellä oli niin kutsuttu crossover -sessio. Siellä kaikki innokkaat aloittelijat ja paatuneet ammattilaiset kuin myös jazzarit ja klassisen soittavat kohtasivat toisensa ja soitto soi. Tuolloin oli helppo ymmärtää, että basson monimuotoisuus ei ole meitä hajottava tekijä vaan rikkaus.

Joka ilta oli konsertti. Toisinaan kaksikin. Noissa konserteissa soitettiin bassomusiikkia laidasta laitaan. Kuulimme niin rakkaita ikivihreitä kuin myös uusinta nykymusiikkia. Meidän oma Kalmistomme toi kaikkien kuultavaksi suomalaisia säveltäjiä, mm. Sibeliuksen, ja siitä me kovasti pidimme. Varsin mieleenpainuva oli myös romanialaisen Ovidu Badilan konsertti, jossa hän soitti mm. Bachin II soolosellosarjan siten, että jo pelkästään sen vuoksi olisi kannattanut matkustaa Odenseen asti. Ikimuistoinen konsertti oli se, jossa me kaikki 60 basistia nousime lavalle soittamaan.

Bassissimo oli tosi lämminhenkinen tapahtuma ja vaikka meitä oli siellä paljon ja useista eri maista, niin tulimme tutuiksi varsin nopeasti. Minusta oli ihanaa tavata niin paljon erilaisia soittajia ja ihmisiä. Olen valmis lähtemään tuollaiselle reissulle uudestaan ihan milloin vaan ja suosittelen sitä muillekin!

Syysterveisin,

Sanni Haikarainen

Armotonta lentosotaa oopperassa!

Kapteeni AFW_Petjan ohjaama Messerschmitt Bf-109 kaartelee taivaalla, vihreän HawkesProfessorin kello kuudessa. Konekivääri laulaa, ja HawkesProfessor joutuu epätoivoisena pelastautumaan laskuvarjolla palavasta Spitfire IA -koneestaan. Taistelua seuraa taustalta LanSa_1, niinikään Spitfiren ohjaimissa, mutta hänkään ei mahda mitään AWF_Petjan ylivoimalle.

Mitä ihmettä on tekeillä? Oopperan bassokolleegio on alkanut tosissaan sotia toisiaan vastaan, ei kuitenkaan pultissa vaan European Air War -tietokonepelin parissa. Tietenkin internetin välityksellä.

Mistä kaikkia alkoi? Henri Dunderfeldt osti noin vuosi sitten pelin, ja erehtyi lainaamaan romppua Wagonerin Petjalle, joka jäi samantien koukkuun. Koivukankaan Sami aloitti pelaamisen jo kesällä, ja lokakuun lopussa sekä allekirjoittanut että Mikkolan Marko ovat jo ostaneet mainitun pelin, ja alkaneet mitellä toisiaan vastaan toiseen maailmansotaan sijoittuvassa lentokonepelissä.

Ei siinä vielä kaikki: tietokoneet ovat näköjään tulleet jäädäkseen muusikkojen talouksiin. Laitevarustelu muistuttaa ehkäpä jo kylmää sotaa, sisuskaluja päivitetään jatkuvasti, jotta koneista löytyisi mahdollisimman paljon vääntöä. Tavallinen modeemi ei enää riitä tietoliikennetarpeisiin, vaan vähimmäisvaatimus alkaa jo olla ns. kaapelimodeemi, kaapelitelevisioverkossa toimiva laajakaistainen internet-yhteys, missä se vain on saatavana. Jokaisella tietysti laitteiston peruskäyttötarkoitus on erilainen, joku tarvitsee sitä ensisijaisesti paperitöihin, toinen haluaa kirjoittaa nuotteja, kolmannella on kotistudio moniraitaeditointiohjelmiseen ja tallentavine CD-asemineen, neljäs käsittelee valokuvia. Ja tottakai, kun koneiden teho tänä päivänä mahdollistaa täysiverisen pelaamisen ilman että näyttö nykii tuskastuttavan hitaasti, niin mikäpä siinä, vapaa-aikaa voi kai käyttää hullumminkin.

Itselleni pelaaminen on tähän asti ollut lähes poissuljettua, tietokoneessani on toki alusta pitäen ollut siviililentosimulaattoriohjelma, ja sitäkin on tullut käytettyä vain satunnaisesti. Jotenkin tuntuu kummalliselta, että yhtäkkiä yritän räiskiä taivaalla työkavereita alas ja vielä reaaliaikaisesti kuulokkeet korvilla ja mikrofoni suun edessä lähes huutaen... toivottavasti naapureiden pinna kestää!

Ja miten pääsee alkuun:

- Tietokone, väh. 600 MHz prosessori, 3D kiihdytetty näytönohjain, äänikortti
- Internetyhteys, väh. 56Kbps modeemi
- European Air War 1.2 -peli, uusintapainos on kuulemma tulossa.
- Joystick, ilman polkimia pärjää kyllä... (joulupukki huom.)

Ja miten hommasta otetaan sitten kaikki irti:

imuroi ja asenna jutusteluohjelma "Roger Wilco" osoitteesta <http://www.rogerwilco.com>
mene sivulle <http://www.zone.com/euroairwar/> ja toimi ohjeiden mukaan.
Lisätietoja ja opastusta saa Petja Wagonerilta, Petja.Wagoner@pp.htv.fi

PS. Zonenimiä:

*HawkesProfessor Miika Asunta Miika.Asunta@kolumbus.fi
LanSa_1 Sami Koivukangas Sami.Koivukangas@pp.htv.fi
AWF_Petja Petja Wagoner Petja.Wagoner@pp.htv.fi*

Miika 'HawkesProfessor' Asunta

Puheenjohtajan palsta

Yhtäkkiä ollaankin jo marraskuun puolella... aika tuntuu koko ajan menevän nopeammin, tekemistä siis tuntuu riittävän enemmän kuin vuorokaudessa on tunteja. Moneen asiaan ei kertakaikkiaan ehdi paneutua kunnolla. No, selittelyt sikseen.

Hallitus on ollut lokakuussa koolla kerran, lisäksi lehden toimituskunta piti yhden suunnittelukokouksen. Talousasiat ovat erittäin tärkeässä asemassa. Yhdistyksen hallinto ei tänä päivänä enää ole yksinkertaista puuhaa, ja Sami Koivukangas on tehnyt ansiokasta työtä saattaessaan taloudenpitoa ajan tasalle. Hänen käyttöönsä ollaan hankittu kirjanpito-ohjelma, ja maksuliikennekin hoituu niinikään internetin kautta. Sihteerin käyttöön ostetaan Microsoft Works -monitoimiohjelma, jolla sujuu niin tekstinkäsittely kuin jäsenluettelonkin ylläpito. Maailma on tänä päivänä sellainen, että ilman tietokoneita tällaista yhdistystä ei voi pyörittää. Kehotan jokaista opiskelijaa käyttämään hyödykseen ATK-opetuksen ja -palvelut, jota oppilaitokset tarjoavat.

Muuten meillä ei ole tulevaisuutta.

Lopuksi vielä katsaus lähikuukausien ohjelmaan:

Marraskuu

25.11.2000 (lauantai) kello 18.00 Syyskokous Helsingissä, Sibelius-Akatemian Wegelius-sali, Töölönkatu 28. Valitaan klubin puheenjohtajisto ja uusia jäseniä hallitukseen, lyödään lukkoon ensi vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio. Toivottavasti tähän mennessä meillä on mestarikurssin paikka selvillä.

Tammikuu

22.1.2001 (maanantai) Kontra-C 1/2001 aineiston sisäänjättöpäivä

Maaliskuu

1.-15.3.2001 Ilmoittautuminen mestarikurssille. Kirjalliset hakemukset!

Huhtikuu

1.-8.4. Mestarikurssi (Hal Robinson, Philadelphia Orchestra), paikka avoin
23.4. (maanantai) Kontra-C 2/2001 aineiston sisäänjättöpäivä

Toukokuu

Sääntömääräinen kevätkokous

